

[Valdemar Sørensen.]

Tilfælde vil det jo være nemt, naar Omstændigheder og Forhold overhovedet tillader det, at rette dem. Det, som jeg har at sige, indskrænker sig til andre Dele af Forslaget.

Med Hensyn til § 2, der omhandler Parcelbyggeriet, haaber jeg, at den Million, der er sat paa her, vil gaa med. Helt sikker er jeg ikke paa det under de Former, dette Byggeri har. Jeg gjorde, allerede da vi talte om Loven første Gang, opmærksom paa det efter min Mening mindre formaalstjenlige i Udformningen af § 10, hvorefter det er tilladt Kommuner og sociale Boligforeninger at bygge Parcelhuse til Salg, saaledes at Køberne af dem faar de Laanevilkaar og Lettelser, som Loven tilsiger Parcelbyggeriet, naar Parcelbyggeren bygger selv. Men det er den private Haandværker udelukket fra. Det har, kan jeg godt sige, rundt om i Landet vakt ikke saa lidt Misfornøjelse, og jeg synes med nogen Grund. For selv om man naturligvis med fuld Ret kan sige, at det offentlige ved sin Understøttelse til Byggeriet ikke kan støtte private Kapitalinteresser i Byggeriet, saa drejer det sig jo her om noget helt andet.

Det, det drejer sig om her, er i Virkeligheden, om en Haandværker, der opfører et Hus, skal kunne have sin almindelige haandværkermæssige Indtægt af det. Der er jo ikke Tale om, at han faar Støtte — det er Køberen af Huset, der faar Støtte —, der er blot Tale om, hvorvidt han skal have Lov til at faa sin sædvanlige haandværkermæssige Indtægt af Byggeriet, ligesom den sociale Boligforening har, naar den opfører Huset til Salg. Det er et Spørgsmaal, jeg synes man skulde overveje endnu en Gang, fordi det efter min Formening ogsaa kunde føre til, at Lovgivningens Afsnit om Parcelbyggeriet blev mere benyttet rundt omkring i Landet, skabte mere Arbejde, skabte flere Boliger.

I Forbindelse med dette vil jeg sige, at de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby gjorde om Fastsættelsen af Haandværkerudgifterne i Loven, som den foreligger, kan jeg naturligvis ikke tiltræde. Det har ogsaa i Praksis vist sig, at de Summer, der er sat som Grænser for Haandværkerudgifterne til Opførelsen af et Hus, knap og nap har kunnet holde, og det er jo saaledes nu, da dette Lovforslag forelægges, at man straks kommer og beder om en Forhøjelse af dem. Nu tror jeg, at denne Forhøjelse er helt nødvendig, jeg tror oven i Købet, og det er ogsaa sagt mig af Folk, der bygger Parcelhuse rundt omkring i

Landet, at den Forhøjelse, der foreslaas her, paa henholdsvis 1 500 Kr. og 1 000 Kr., er for lille. Jeg haaber, at vi i Udvalget kan komme til at tale om dette og faa oplyst, hvor meget denne Paastand har paa sig, saa man, hvis man finder den rigtig, muligvis kan skride til en Forhøjelse af de paagaeldende Beløb.

Derefter kommer jeg til Spørgsmaalet om Skattefritagelsen og Skattehenstanden. Jeg er her meget tilfreds med Udformningen af den højtærede Indenrigsministers Forslag. Den Lettelse, man her giver det private Byggeri, og som man forrige Gang, man behandlede et Forslag om Lettelse ad Skattevejen, ikke førte igennem, nemlig at en Del af Skattehenstanden bliver skattefri, tror jeg vil have en meget god Virkning paa Byggeriet. Men rent bortset fra, at Lovforslaget siger, at hvis Forholdene, naar Afdragene skal begynde, er af den Natur, at det vil virke for byrdefuldt for Ejendommen, kan den højtærede Indenrigsminister her ligesom ved det sociale Byggeri bestemme, at Afdrag ikke skal finde Sted, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hele dette Forhold, Skattehenstanden og Skattelettelsen, virker forskelligt paa de to Kategorier af Byggeri, det sociale Byggeri og det private Byggeri, af den simple Grund, at det sociale Byggeri gennem Lovgivning har sine Tredieprioriteter i Orden til en rimelig Pris, og at det ved Hjælp af Skattefritagelsen naturligvis kan komme ned paa et Byggeomkostningsniveau, der er langt lavere end i det private Byggeri, der stadig skal paa Jagt efter Tredieprioriteterne for at faa Byggeriet finansieret.

Dette Spørgsmaal har jeg ved flere Lejligheder rejst her i det høje Ting og under Boligforhandlinger andetsteds, her i Tinget sidste Gang da vi talte om Skattehenstanden for et Aars Tid siden, og jeg ser med Glæde, at det nu ogsaa er rejst i det andet høje Ting under Forhandlingerne om de kortfristede Prioritetslaan. Jeg beder om, at man alvorligt vil tænke paa dette Problem, for jeg tror ikke paa, at det private Byggeri under de Forhold, vi lever under, med den Vanskelighed, man allerede har ved at finansiere de underliggende Prioriteter, ogsaa skal kunne komme igennem den Jagt efter dyre Tredieprioriteter, der finder Sted, med det Resultat, at Foretagendet føres igennem. I Længden vil dette vist være umuligt, og det forekommer mig snart paa Tide, at man alvorligt overvejer, om ikke det offentlige kunde gøre noget med Hensyn til en Ordning for Tredieprioriteternes Vedkommende. De bevæger sig paa samme